Він – паша і пастух. А ми – навкруг,
порядні, зняв, отож, реміння з шиї,
і ту крамолу, що спочатку – дух,
знов дарував.

І кожен розуміє.

Ми п'єм вино – то крівця не його!
Ми хліб їмо, бо не його то тіло!
На це нам досить розуму свого.
І нам хоч це принаймні зрозуміло.

Чи сам пасись, чи з братом поділись,
а душу мусиш відшкребти від лепу,
бо він відторгне – не підніме ввись
хмільну дурепу до святого склепу.